

Hoe is het nu met: Emiel Notenboom

Helaas is er de laatste tijd op korfbalgebied weinig tot niets te melden. Voorlopig staat zaterdag alleen nog de Korfbal League finale op het programma. Om de nieuwsloze periode door te komen laten we een aantal Avantianen aan het woord komen. Het woord is deze keer aan Emiel Notenboom, die het stokje door kreeg van Wouter Vernhout.

Vraag van Wouter: Noot, in de teams en jeugdselecties waarin ik samen met je speelde, keek ik ontzettend op naar jouw verdedigende kwaliteiten, maar hoe vergaat het jou om je hachje te verdedigen voor een stel koters voor de klas of op het korfbalveld?

Wat leuk dat je mij hebt genomineerd, Fox! Het verdedigen voor de klas en op het korfbalveld vergaat mij goed hoor. Wellicht weet niet iedereen dit, maar ik ben sinds september begonnen met het zij-instroomtraject van de PABO, waarbij ik 3 dagen voor de klas sta en 1 dag studeer. Voor de oplettende lezer, ik ben inderdaad al een keer begonnen met de PABO, toen ik 17 jaar was. Toentertijd gestopt in het eerste jaar. Dus de cirkel is rond nu?

Hoe ben jij ooit bij Avanti terecht gekomen en hoeveel jaar ben jij lid (geweest)?

Mijn neef Daniël Tuinder zat op korfbal. Ik ben toen een paar keer mee gaan trainen en was direct om. Ik wilde per se op korfbal. Ik zit al op korfbal sinds de welpen. Uiteindelijk is heel mijn familie ook gaan korfballen.

Als je niet was gaan korfballen, voor welke sport had je dan gekozen?

Ik vrees voetbal, maar ik ben blij dat het korfbal is

geworden.

Wat kan je vertellen over onderstaande foto's?

Een fotogenieke foto! Zo te zien had iedereen hier nog dezelfde Avantisokken aan. Toch wel iets dat wat mij betreft weer terug mag komen. Hier was ik als klein kind al fanatiek aan het korfballen. Dit is altijd een van mijn sterkste punten geweest. Hard rennen en alles geven tijdens een wedstrijd. Na een verliespot kon ik dan altijd wel flink balen en was ik ook vaak even niet aanspreekbaar

Weer zo'n fotogenieke foto! Ik mocht dit jaar deelnemen aan de Avantiselectie. Ik had al van tevoren een vriendenteam opgericht, omdat ik niet had verwacht nog zo hoog te mogen spelen. Uiteindelijk ben ik gevraagd voor de selectie. Besloten om voor de selectie te gaan en het vriendenteam, dat ik zelf had opgericht, afgezegd (oeps).

Avanti B1 naar het NK zaalkorfbal

De B1 van korfbalvereniging Avanti heeft zich geplaatst voor het Nederlands kampioenschap Zaalkorfbal voor de B-jeugd eerste klasse.

Doordat zij kampioen van hun poule geworden zijn, mogen ze met alle overige poulewinnaars uit Nederland, acht verenigingen in totaal, gaan strijden om dit kampioenschap. Het NK wordt a.s. zaterdag 22 maart gehouden in Roermond.

Dankzij sponsorbijdrages van Plus Zondag (ontbijt) en Bakkerij Rijnbeek (lunchpakket) gaat het team in ieder geval met een goede voedingsbodem de strijd aan. Sport 2000 uit

Pijnacker zorgt voor nieuwe inschiet-shirts. Avanti en de B1 zijn ontzettend blij met de steun van deze gelegenheidssponsors voor dit evenement. In Avanti B1 spelen de dames Kirsten Tuinder, Larissa Ratoube, Linde Pijper, Merel Lindenburg, Emma van Vliet, Anneleen Kolenbrander, en de heren Emiel Nootenboom, Bram Bos, Stefan van Dorp, Nils van Zuijlen, Ruben Post en Tom Vreugdenhil. De coaches zijn Maarten-Kees van Breukelen en Mathijs Kranenburg. Het team wordt gesponsord door Mobycon, een internationaal advies- en onderzoeksbureau uit Delft op het gebied van verkeer, vervoer, en mobiliteit.

Dit jaar waren we kampioen geworden met de B1 en gingen we naar het NK. Ik zat overigens dit jaar in de A2, maar doordat Bram geblesseerd uitviel speelde ik elke week met de B1 mee. Hierdoor ging ik ook mee naar het NK. De weg er naartoe is nog wel een leuk verhaal. De laatste wedstrijd van de competitie stond de B1 op de eerste plek met 1 punt boven RWA. Als we de laatste wedstrijd wonnen van DES, dan zouden we naar het NK gaan. Helaas waren we te zenuwachtig en we verloren de laatste competitiewedstrijd. Als RWA wel had gewonnen dan zouden zij

naar het NK gaan. Iedereen liep verslagen, huilend of boos het veld af. Het was na afloop doodstil in de kleedkamer. Niemand zei iets en hier en daar werd er boos een schoen gegooid. Op het moment dat we wilden vertrekken naar Avanti kwam het nieuws dat RWA ook had verloren. Dit betekende dat we toch WEL naar het NK gingen. Je kan begrijpen dat we helemaal uit ons dak zijn gegaan. Deze dag was een rollercoaster van emoties. Uiteindelijk een hele gave dag gehad op het NK ondanks dat het resultaat een beetje tegenviel.

Ik val een beetje in herhaling, maar weer zo'n fotogenieke foto! Ik kan ontzettend genieten van dit soort foto's. Het BWD dat opkomend was tijdens de promotie naar de Korfbal League en de Korfbal League zelf. Het was zo gaaf om heel de club in zo'n blauw witte overall te zien lopen. 'Gelukkig' viel ik dit jaar halverwege het seizoen af van het tweede naar het derde. Hierdoor kon ik alle play-off wedstrijden BWD'en (mooi dat dit ook een werkwoord is). Aan de zijlijn aanmoedigen en bier drinken, hier lag toch wat meer mijn kwaliteit.

Dit is denk wel het hoogtepunt van mijn korfbalcarrière, spelend in het tweede. In het seizoen van de promotie naar de Korfbal League mocht ik deelnemen aan de Avantiselectie. Het seizoen dat Avanti 1 promoveerde naar de Korfbal League, maakte ik zoals hierboven beschreven dus deel uit van de Avantiselectie. Helaas halverwege het seizoen viel ik terecht af naar het derde. Ondanks dit was het wel gaaf om mee te doen met de Avantiselectie. De selectie was vroeger altijd wel iets waar je als klein kind van droomde.

Dit was mijn eerste jaar als coach bij de F1. Coachen is echt één van de leukste dingen om te doen. Dit doe ik dan ook al een aantal jaren met plezier. Ik raad dan ook iedereen aan om dit een keer te gaan proberen. Wat wel leuk is dat ik nu een aantal van deze kinderen weer training geef in de B1/B2.

Welke hobby's had en heb jij naast het korfbal?

Ik houd ervan om sportief bezig te zijn zoals wielrennen, squashen of hardlopen. Naast het sportief bezig zijn ben ik ook altijd wel in om met vrienden af te spreken of een potje Fifa.

Wat mis je vooral wat nu niet mogelijk is door de Corona-maatregelen?

Iets spontaans doen. Dit kan van alles zijn, spontaan een terrasje pakken, spontaan met een groep vrienden afspreken of spontaan een gezellig dagje bij Avanti.

Wat ga je als eerste doen als alles weer “normaal” is?

Ik woon sinds vorig jaar (2020) mei met Freek en kleine Emiel samen. Helaas hebben we het huis nog niet kunnen inluiden met een goed groot feest. Dit gaat zeker nog komen zodra alles weer mag en kan.

Wat zou je niet meer veranderen ook al mag je alles weer?

Ik ben sinds Corona veel gaan wandelen. Ik ben dit wel erg gaan waarderen en zou hier zeker mee door willen gaan ook als alles weer mag. Ik had tot vorige week een 90 dagen streak waarbij ik elke dag 8000 stappen had gezet. Helaas is deze verlopen op 200 stappen na. Hier komt mijn fanatisme weer naar boven en daar kan ik dan enorm van balen.

Als je zelf een favoriet korfbalteam mag samenstellen wie maken daar onderdeel van uit en waarom?

Nu zijn er een hoop namen die ik graag zou willen noemen. Alleen wil ik dit doen vanuit mijn trainersoogpunt. Ik zal een team samenstellen van alle trainers die ik ooit heb gehad bij Avanti. Ik ben dan ook erg benieuwd hoe dit team zou spelen als ze daadwerkelijk een wedstrijd zouden spelen.

Heren: Henk-Jan Post, Ronald Struijk, Colin v/d Zanden, Frank Remmerswaal en Jan Gielen

Dames: Marjolein van Breukelen, Mirjam van Breukelen, Nathalie van Vliet, Arjenne Vollering en Jiska de Boer

Coaches: Daan Westmaas en Jordi van Zuidam (op voorwaarde dat er weer zulke legendarische teamuitjes komen net zoals toen bij de A2)

Wat is jouw nummer 1 in de Top2000?

Ik heb niet echt een favoriet nummer. Ik vind vele soorten muziek leuk. Dit is niet mijn nummer 1 maar ik vind het wel altijd leuk dat deze er in staat: Gotta Catch 'M all (pokemon

theme song). Toch een soort jeugdsentiment.

Wat is jouw favoriete gerecht? En maak je dat ook zelf?

Ook met eten ben ik net als bij muziek niet echt lastig. Als ik dan iets moet kiezen ga ik voor de zalm lasagne. Dit is de specialiteit van Freek en mij als we samen koken.

Wat is het spannendst wat je ooit gedaan hebt?

Het kampioenschap waarbij ik de E2 coachte was wel erg spannend. We werden hier letterlijk de lachende derde. We stonden 1 punt achter de nummer 1 en 2 in de laatste speelronde. We speelden die zaterdag tegen de nummer 2. Freek en ik hadden bewust niks gezegd tegen de kinderen dat er nog een mogelijkheid was om kampioen te worden. De kinderen speelden de wedstrijd van hun leven en wonnen 12-4! Na de wedstrijd hadden we gezegd dat er dus een mogelijkheid was dat we kampioen werden als de nummer 1 zou verliezen. Na een uur wachten in de kantine kwam de uitslag binnen van de nummer 1. Ze hadden inderdaad verloren. Wij, de nummer 3, waren kampioen geworden! De euforie was enorm, de kinderen gingen allemaal met kleren aan onder de douche. Dit was een erg spannende zaterdag. Foto hieronder vieren we het kampioenschap:

Wat weten mensen niet van je?

Ik denk dat een hoop mensen niet weten waar mijn bijnaam 'Noot' vandaan komt. Vroeger zat ik met Emiel Post in het team. Dit was dan vrij onhandig omdat we allebei dezelfde naam hadden. Dit werd dus 'grote' Emiel en 'kleine' Emiel. Na verloop van tijd werden we iets te oud voor deze bijnamen dus werden we bij onze achternaam genoemd. Waar het eerst 'Notenboom' was, werd dit later afgekort naar 'Noot'. Ik word nu zo vaak 'Noot' genoemd dat zelfs Stefan van Dorp een keer

aan mij heeft gevraagd: "Noot, wat is ook alweer je echte naam?"

Heb je nog een tip voor een mooie film, serie of boek?

Jazeker! Omringd door idioten (of in het Engels surrounded by idiots). Dit boek gaat over het gedrag van mensen en dat iedereen een bepaalde kleur (geel, rood, blauw of groen) is qua gedrag. Ik heb tijdens het lezen vaak moeten lachen omdat het zo herkenbaar was. Zeker een aanrader!

Wat is jouw mooiste Avantifoto of herinnering?

Ik ben een aantal keer een (half)jaar niet op Avanti geweest vanwege reizen of werk. Alleen elke keer wanneer je terug komt op de vereniging voelt het als thuis komen. Het lijkt dan ook alsof je nooit bent weggeweest. Het is echt een grote familie. Het thuiskomen in een warm bad is voor mij denk wel een van de mooiste herinneringen.

Aan wie wil je het stokje doorgeven? Melle Knetemann

En welke vraag wil je aan deze persoon stellen?

We hebben nu al een aantal mensen gesproken in de rubriek 'hoe gaat het nu met', nu ben ik wel benieuwd hoe het onze jeugdleden (onze toekomst) vergaat? Ik hoop dat Melle Knetemann nog steeds de vliegende kippen, struisvogels, olifantenbillen en ijsjes toepast bij zijn trainingen/wedstrijden. Dit deed hij namelijk wel toen ik hem coachte in het spannende kampioensjaar bij de E2. Ik vraag mij af of je nog steeds weet wat de vliegende kippen zijn?